

Derudover har der ved forskellige lejligheder under den nu godt 1 år lange konflikt omkring selskabet Ri-Bus været anvendt hunde.

Jeg er selvsagt ikke i stand til at oplyse, hvad den konkrete baggrund for at anvende hunde har været under konflikterne i årene 1977-1985. Derimod kan jeg sige, at strategien under Ri-Bus-konflikten har været, at der skal anvendes mindst mulig magt.

Den sædvanligt fulgte fremgangsmåde i forbindelse med brydning af ulovlige blokader omkring selskabet Ri-Bus' garageanlæg eller selskabets busser kan beskrives således:

Er der en talsmand for blokadevagterne til stede, kontaktes denne af politiets indsatsleder og opfordres til at overtale blokadevagterne til at fjerne sig fra kørebanearealet og give fri og uhindret adgang til kørsel med busserne og medarbejdernes private biler. Efterkommes opfordringen ikke, eller er der ikke nogen talsmand til stede, opfordres den tilstedeværende mængde ved anvendelse af megafon til at fjerne sig. Opfordringen gentages i flere tilfælde, især på de dage, hvor der er særlig mange tilstedeværende, for at sikre, at alle har haft mulighed for at høre budskabet. Efterkommes opfordringerne ikke, dannes en politikæde, og mængden forsøges skubbet tilbage til fortovene eller så langt tilbage, at der efter lederens opfattelse er den fornødne plads til ud- og indkørsel af busser og andre køretøjer. I flere tilfælde har denne milde form for magtanvendelse været tilstrækkelig. I andre tilfælde gøres der så megen modstand, eller der kastes med sten og andet kasteskyts mod politiet, at fremgangsmåden må opgives. Herefter giver indsatslederen ordre til hundeførerne om at trække frem. De placeres herefter mellem politikæden og blokadevagterne. Når dette er sket, opfordrer lederen på ny de blokerende til at fjerne sig, da han ellers må gøre brug af hundene. Efterkommes opfordringen ikke, gives ordre til fremrykning. Hundeførerne rykker herefter frem mod de blokerende, idet hundene holdes i meget kort snor. Fremrykning sker ligeledes på en sådan måde og i et tempo, der skulle tage højde for, at de blokerende får lejlighed til at fjerne sig, inden de kommer for tæt på hundene. Politikæden følger i sikkerhedsmæssig afstand fremrykningen.

Når der anvendes tjenestehunde som næste skridt efter skub, skyldes det, at de personale-mæssige ressourcer i modsat fald måtte være væsentlig større, idet 2 tjenestehunde som udgangspunkt erstatter ca. 20 mand. Ved

anvendelse af tjenestehunde hindres ligeledes, at konfrontationerne udvikler sig til slagsmål og lignende, der nødvendiggør politiets brug af stave, med heraf følgende risici for skader af ikke ubetydeligt omfang.«

Rigspolitchefen har supplerende oplyst følgende:

»Efter retsplejeloven er det politiets opgave bl.a. at opretholde sikkerhed, fred og orden.

Det kan i visse tilfælde være nødvendigt for politiet at anvende magt, f.eks. i form af polititjenestehunde, for at udføre denne opgave.

Grænserne for politiets magtanvendelse er reguleret ved straffelovens § 13 om nødværge.

Politihunde har i mange år været benyttet i en række forskellige sammenhænge, herunder bl.a. situationer, hvor politiet skal sikre fri og uhindret adgang til og fra lokaliteter.

Rigspolitchefen fører ikke statistik over anvendelsen af tjenestehunde i forbindelse med arbejdskonflikter, men det er Rigspolitchefens opfattelse, at der i dag ikke anvendes politihunde i større omfang end tidligere.

Afgørelsen om, hvorvidt det i forbindelse med en konkret politiopgave er nødvendigt at anvende politihunde, træffes af den lokale politimester/politidirektøren.

Det skal i denne forbindelse fremhæves, at det overordnede princip for politiets anvendelse af magt er, at magtanvendelse ikke må være mere indgribende end nødvendigt, således at mindre indgribende midler skønnes utilstrækkelige.«

Spm. nr. S 1952

Til justitsministeren (20/6 95) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvad er baggrunden for, at anklagemyndigheden kræver fængslingen opretholdt i grundlovsforhøret, når en person i en blokadevagt bliver sigtet for vold mod en politibetjent og en politihund, når der ikke på tilsvarende måde kræves fængsling af en spritbilist eller en voldsmand, der i betydeligt omfang har forvoldt skade på andres førerlighed?«